

Список використаних джерел:

1. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку. Виклики стартапів та шляхи їх подолання. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2024/dec/37267/menedzhmentnadoi-186-195.pdf>.
2. MIXFIN: <https://mixfin.com/ua/blog/ukrainski-startapy-ta-yikh-rozvytok/>.
3. UA Region. URL: <https://www.ua-region.com.ua/article/business/istoriyi-uspikhu-ukrayinskykh-startapiv>
4. GO DEAL BROKERS. URL: <https://business-broker.com.ua/blog/iak-stvoryty-uspishnyj-startap-z-nulia-kroky-do-zapusku-uspishnoho-biznesu/>.
5. Гринько Т.В, Гвініашвілі Т.З., Конєв І.Є. Оцінка фінансового потенціалу підприємства в стратегічному управлінні. *Актуальні проблеми економіки*. 2023. № 9 (267). С. 40–48.

Д-р екон. наук Македон В. В.¹, канд. екон. наук Коптілій Д. В.²

¹*Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна),*

²*ТОВ «Флайт Контрол» (Україна)*

**ФОРМАТНІ СКЛАДОВІ ШВИДКОЇ ЗМІНИ
ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ
ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА**

Сучасна глобальна економіка характеризується стрімким розвитком технологій, що зумовлює необхідність високотехнологічних підприємств швидко адаптувати свої інноваційні стратегії відповідно до змін ринкового середовища, нових науково-технічних відкриттів, потреб споживачів та трансформацій регуляторного поля, що формує унікальний виклик для менеджменту, орієнтованого на довгострокову стійкість та збереження конкурентних позицій на ринку. У такому контексті форматні складові швидкої зміни інноваційної стратегії відіграють критично важливу роль, оскільки вони визначають можливості підприємства щодо оперативного впровадження нових технологічних рішень, оптимізації бізнес-процесів та забезпечення адаптивності до динамічних умов зовнішнього середовища [3].

Однією з ключових форматних складових швидкої зміни інноваційної стратегії є здатність підприємства до ефективного використання цифрових технологій, які дозволяють швидко аналізувати великі масиви даних, прогнозувати ринкові тренди, створювати віртуальні моделі розвитку та застосовувати передові методи автоматизації для вдосконалення управлінських процесів.

Використання штучного інтелекту та машинного навчання сприяє формуванню гнучких алгоритмів ухвалення рішень, що дає можливість підприємствам не лише швидко реагувати на зміни, а й передбачати їх на основі аналізу поведінки споживачів, динаміки ринкового попиту та технологічного розвитку конкурентів, що є необхідною умовою забезпечення стійкості інноваційної стратегії.

Важливу роль у забезпеченні швидкої зміни інноваційної стратегії відіграє побудова адаптивної організаційної структури, яка характеризується децентралізацією прийняття рішень, створенням автономних інноваційних підрозділів, гнучкими механізмами взаємодії між командами розробників, маркетингологів, фінансових аналітиків та інших ключових учасників процесу стратегічного управління. Високий рівень адаптивності організаційної структури дозволяє підприємству швидко тестувати нові технологічні рішення, оцінювати їх ефективність та приймати рішення про їхню подальшу комерціалізацію без необхідності проходження тривалих бюрократичних процедур, що сприяє суттєвому скороченню життєвого циклу інноваційного продукту [1].

Наступною важливою складовою є формування екосистеми відкритих інновацій, яка передбачає активну взаємодію підприємства з науковими установами, стартапами, венчурними фондами, стратегічними партнерами та державними регуляторами з метою прискореного впровадження новітніх технологій, зниження ризиків інноваційної діяльності та оптимізації витрат на дослідження і розробки. Відкриті інновації дозволяють підприємствам швидше інтегрувати новітні наукові досягнення у власні виробничі процеси, використовувати синергію між різними секторами економіки та формувати стратегії кооперації, що сприяє прискоренню процесів технологічного оновлення та розвитку [4].

Крім того, критично важливим фактором є здатність підприємства до динамічного фінансового планування, що передбачає застосування гнучких методик бюджетування, оцінки інвестиційної привабливості інноваційних проєктів та управління ризиками, пов'язаними із запровадженням нових технологій. Використання цифрових фінансових платформ, аналітики на основі великих даних та блокчейн-рішень дозволяє підприємству оперативно коригувати фінансові потоки, ефективно управляти витратами та забезпечувати максимальну

рентабельність інноваційних ініціатив, що є ключовим аспектом довгострокового успіху [4].

Окремої уваги заслуговує застосування принципів гнучкого управління проєктами (Agile, Scrum, Lean), які дозволяють скоротити терміни розробки інноваційних продуктів, підвищити рівень координації між командами, гнучко адаптувати процеси до змін у зовнішньому середовищі та забезпечувати безперервний зворотний зв'язок між розробниками, споживачами та інвесторами [2].

Таким чином, форматні складові швидкої зміни інноваційної стратегії високотехнологічного підприємства включають комплексний підхід, що поєднує цифровізацію управлінських процесів, адаптивну організаційну структуру, відкриті інновації, гнучке фінансове планування, проєктне управління та розвиток людського капіталу, що забезпечує підприємству можливість оперативного реагування на технологічні та ринкові виклики, збереження конкурентних переваг та створення довгострокової вартості для всіх зацікавлених сторін. Впровадження таких підходів є необхідною умовою успішної діяльності сучасних високотехнологічних підприємств, які прагнуть до лідерства у сфері інновацій та динамічного розвитку в умовах мінливої економічної кон'юнктури.

Список використаних джерел:

1. Дубницький В.І., Захарченко В.І. Формування сучасного високотехнологічного промислового виробництва в межах реалізації концепції «Індустрія 4.0». *Економіка: реалії часу*. 2024. № 6(76). С. 5–16. <https://doi.org/10.15276/etr.06.2024.1>.
2. Інноваційний розвиток діяльності суб'єктів господарювання в умовах воєнного та повоєнного стану: теорія, практика, аналітика: монографія / В.С. Пономаренко, Л.М. Малярець, Н.М. Внукова та ін.; за заг. ред. В. С. Пономаренка. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2024. 429 с.
3. Повстин О.В., Гонтар З.Г. Напрями інноваційної стратегії розвитку та ефективного управління організацією. *Економіка та суспільство*. 2021. № 25. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-17>.
4. Проскура В., Лизанець А., Кубрак Н. Механізми інноваційної кооперації підприємств високотехнологічних галузей в умовах викликів війни. *Економіка та суспільство*. 2024. № 60. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-94>.